

Børne- og Undervisningsudvalget
Christiansborg

Departementet

Frederiksholms Kanal 21
1220 København K
Tlf. 3392 5000
Fax 3392 5547
E-mail uvm@uvm.dk
www.uvm.dk
CVR nr. 20453044

Svar på spørgsmål 90 (Alm. del):

I brev af 21. november 2016 har udvalget efter ønske fra Jakob Sølvhøj (EL) stillet følgende spørgsmål:

14-12-2016

Spørgsmål 90:

”Vil ministrene redegøre for, hvilke planer regeringen har for at implementere anbefalingen fra Institut for Menneskerettigheder i rapporten ”Børn med høretab og døve børn” (2015) om, at nærtstående til børn med høretab skal have mulighed for at få støtte til at lære tegnsprog.”

Svar:

Det følger af bekendtgørelsen om folkeskolens undervisning i tegnsprog, at undervisning i tegnsprog skal tilbydes alle elever, der har et så omfattende høretab, at de uanset brug af tekniske hjælpemidler, herunder høreapparat og cochlear implant, afskæres fra eller har meget store vanskeligheder med at opnå en sikker kommunikation ved hjælp af tale.

Formålet med undervisningen i tegnsprog er at øge elevernes forståelse af og færdigheder i at bruge tegnsproget, så eleverne bliver i stand til at kommunikere med andre tegnsprogsbrugere og i situationer, hvor der er tolk til rådighed, med personer, som ikke kan tegnsprog.

Specialpædagogisk bistand til førskolebørn

For børn, der ikke har påbegyndt skolegangen, gælder, at de skal tilbydes specialpædagogisk bistand. Det fremgår af bekendtgørelsen om specialpædagogisk bistand til børn, der ikke har påbegyndt skolealderen, at folkeskolens specialpædagogiske bistand gives til børn, hvis udvikling kræver en særlig hensyntagen eller støtte.

Formålet med folkeskolens specialpædagogiske bistand til børn, der endnu ikke har påbegyndt skolegangen, er så tidligt som muligt at fremme udviklingen hos børn med særlige behov, således at de på lige fod med andre børn kan påbegynde skolegangen.

Den specialpædagogiske bistand omfatter specialpædagogisk rådgivning til forældre eller andre, der udøver daglig omsorg for barnet, særlige pædagogiske hjælpemidler, som er nødvendige i forbindelse med den specialpædagogiske bistand til barnet og undervisning og træning af barnet, der er tilrettelagt efter dets særlige forudsætninger og behov.

Kommunalbestyrelsen kan efter bekendtgørelsen træffe beslutning om, at der tilbydes tegnsprog til et barn med omfattende høretab.

Beslutningen om den specialpædagogiske bistand træffes efter pædagogisk psykologisk rådgivning og i samråd med forældrene og barnet på baggrund af en sagkyndig og helhedspræget vurdering af det enkelte barns behov.

Specialundervisning for voksne

Det følger af bekendtgørelsen om specialundervisning for voksne, at specialundervisningen kan omfatte specialpædagogisk bistand, der er nødvendig i forhold til deltagerens udbytte af tilbuddet, herunder rådgivning og vejledning af deltageren.

Af ministeriets vejledning om specialundervisning for voksne fremgår endvidere, at specialundervisningen blandt andet kan omfatte undervisning i kommunikation, anvendelse af tegnsprog og mund-håndsystem samt anden nonverbal/verbal kommunikation, og at specialundervisning af pårørende samt rådgivning og vejledning er ofte anvendte støtteformer.

Bidrag fra Børne- og Socialministeriet om dækning af merudgifter efter serviceloven

Af servicelovens § 41 fremgår, at kommunerne skal yde dækning af de nødvendige merudgifter ved forsørgelse i hjemmet af et barn eller en ung med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller kroniske eller langvarige lidelser. Det er en betingelse, at merudgifterne er en konsekvens af den nedsatte funktionsevne og ikke kan dækkes efter andre bestemmelser i serviceloven eller anden lovgivning.

Det følger af vejledningen til servicelovens § 41 (vejledning nr. 3 til serviceloven), at der kan ydes hjælp til forældres og eventuelt andre pårørendes merudgifter som følge af nødvendig deltagelse i kurser, som går ud på at sætte de pågældende pårørende i stand til at have barnet eller den unge i hjemmet, passe og pleje, opdrage samt kommunikere med barnet eller den unge. Det fremgår ligeledes af vejledningen, at disse kurser eksempelvis kan vedrøre børn og unge, der er døve. Et eksempel på et kursus kan derfor være tegnsprogsundervisning m.v. for pårørende til personer med betydelig og varigt nedsat hørelse.

Etablering af National Koordinationsstruktur

Som det fremgår af svar af 13. maj 2016 på BUU spørgsmål 219 om anbefalingerne fra Institut for Menneskerettigheder i rapporten ”Børn med høretab og døve børn” er instituttets rapport udarbejdet i en periode, hvor der samtidig er iværksat en række større initiativer og indsatser, der skal understøtte en styrkelse af indsatsen for børn med høretab.

På det specialiserede social- og specialundervisningsområde er der etableret den nationale koordinationsstruktur under Socialstyrelsen. Koordinationsstrukturen skal understøtte, at der eksisterer det nødvendige udbud af indsatser og tilbud på det mest specialiserede social- og specialundervisningsområde. Socialstyrelsens opgave i forhold til specialundervisningsområdet sker i tæt samarbejde med Undervisningsministeriet.

Som led i den nationale koordinationsstruktur på det specialiserede social- og specialundervisningsområde er der i foråret 2015 udsendt en faglig forløbsbeskrivelse ”Rehabilitering og Undervisning af børn og unge med tidligt konstateret høretab 0-18 år” om tilrettelæggelsen af indsatserne til børn og unge med tidligt konstateret høretab.

Forløbsbeskrivelsen indeholder anbefalinger til kommunerne om tilrettelæggelsen af indsatserne til børn og unge med tidligt konstateret høretab baseret på den aktuelt bedste faglige viden.

Den nationale koordinationsstruktur er en udmøntning af den politiske aftale om en kvalificeret indsats for grupper med særlige behov, der blev indgået med tilslutning fra samtlige partier i Folketinget i november 2013.

Som en del af aftalen har VISO, Socialstyrelsen, overtaget ansvaret for at tilvejebringe de specialrådgivningsydelser, der hidrører fra de lands- og landsdelsdækkende undervisningstilbud, der bl.a. omfatter børn og unge med hørehandicap.

Samlingen skal sikre en samlet koordination af specialrådgivning og vidensudvikling på området og styrke vidensudvikling og vidensmiljøer for at understøtte fastholdelse, udvikling og udbredelse af den mest specialiserede viden på området.

På baggrund af ovenstående vurderer regeringen ikke, at der for tiden er behov for at iværksætte yderligere nye indsatser på området.

Med venlig hilsen

Merete Rüsager Andersen